

ΔΕΣΜΙΑ

Μες δε πλεμμάτι άραχνερό κλείδαν μι αύγή τή δυστυχιά μου θάν τή ναρκώσαν στο χορό τά μαύρα μάτια σου, χαρά μου.

Και την κοιμίδαν στο χορό κι άφηνες έκραξαν τριγύρου να τή δεσμεύουν με δεσμά πιο στέρεα άπ' τή δεσμά τ' όνειρου.

Στή μαγική σου τή φωνή τρέχουν οι άράχνες οι τεχνίτρες και ζουγραφίδες γύρω κεντών πόθων κι όνειρων καταλύτρες.

Και πλέκουν γύρω τεχνικά στών όνειρών της τή σπηλιόνη καρδιά μουάτην άγκαθίδε που τήν τραγουέ μαύροι πόνοι

Ποίον κοιμμένα έδω άπειρά —όδυστός κι αύτός ό άποσπερίτης— όνειρα πέρα εκεί νεκρά πάγια τα σώωσ' ή πνοή της.

Κι ύφαινον γύρω τεχνικά κάθε μιά, μάγισσα τεχνίτρα, όνειρα μόνο οι δυστυχίες που τά θωράει ή καταλύτρα.

Κι αύτή στον ύπνο'της γελά οι άράχνες γύρω'όλο ύφαινον και τής καρδιάς μου τά πουλιά κελούν κελούν και δε σπαίνουσι

ΓΙΑΚΗΣ ΣΑΡΑΚΙΝΟΣ

ΤΟ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Ο κ. Δημάργος θεωρώντας πως ή Ελλάδα κατοικείται μονάχα από Μιστριώτηδες, έβαλε και σκαλίσανε κάτω από τον άνδριάντα του Κολοκοτρώνη τή ακόλουθη δασκαλικιώτατο επίγραμμα:

ΕΡΜΗΝΟΣ ΧΩΡΕΙ ΓΕΝΝΑΙΕ ΣΤΡΑΤΗΡΕ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΔΙΔΑΣΚΩΝ ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΗΩΣ ΟΙ ΔΟΥΛΟΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ

Κάποιος άναγνώστης του «Νουμά», που έχει τήν ιδέα πως ή Ελλάδα δεν κατοικείται μονάχα από Μιστριώτηδες μα κι από ανθρώπους ζωντανούς, έπρότεινε στο προπερασμένο φύλλο έναν μικρό διαγωνισμό για τή ζωντάνεμα των ψόφιων αυτών λέξεων, δίνοντας βραβείο τήν 'Ιλιάδα του Πάλλη και τή δυό βιβλία του Ψυχρή (Ταξίδι κι Όνειρο του Γιαννίρη).

Οι φίλοι μας τόν δεχτήκανε τόν διαγωνισμό κ' έτσι από τή πολλά δοκίμια που σταλθήκανε στο γραφείο μας ξεχωρίσαμε τρία μονάχα, που έξίζουσε περισσότερο. τάκόλο.θα:

1

Μες τή κόμματα του χρόνου, Στοατηγέ, καθάλλα πίνε για να διαλαλής οι σκλάβοι πως σή Λευτεριά άποχτηνε.

2

Μες του καιρού τή πέρασμα διαβαίνοντας καθάλλα λύτεροι οι σκλάβοι στους λαούς πως γίνονται διαλάλα, άντσιωμένε στρατηγέ.

3

Στάτι σου καμαρωμένος, πέρινα, ζήσε στόν αιώνα, Στρατηγέ τριδοξασμένε, και σε κάθε γής μεριά τή μεγάλο κήρυγμά σου σάλπιζε και βροντοφώνα πως οι σκλάβοι ξεναβρίσκουν τή χαμένη Λευτεριά!

Τά δυό πρώτα έχουν τή χάρισμα τής συντομίας, μα τούς λείπουν άλλα μερικά που—τί να σάς τή λέμε;—τά βλέπετε μονάχοι σας. Τό τρίτο, είναι λίγο άπλωμένο, μα δεν πειράζει. Έχει και στίχους καλούς και—τό σπουδαιότερο—ό ποιητής του κατήρθωσε να δώσει κάποιε έννοιε στο άνύπνο δασκαλικό κατασκευάσμα.

Τό τρίτο λοιπόν παίρνει τή βραβείο και παρακαλούμε τόν κ. «Ρωμιό», που μας τήσπειλε, να περάσει από τή γραφείο μας να πάρει τή βιβλία που τάξαμε για βραβείο.

Για να δείτε πόση ζωή δίνει ή γλώσσα μας στα ψόφια πράματα, δημοσιεύουμε δω και μιή πεζή κατά λέξη μετάφραση που μας έστειλε ό κ. Γιαννίσης Παρασκευαΐδης:

«Καθάλα τράβα, γενναίε Καπετάνιε, μίς στα χρόνια, και μάθαινε τόν κόσμο πως οι σκλάβοι λυττόρουνται.»

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΡΕΚΛΑΜΑ ΚΑΙ ΔΩ

Αγαπητέ μου «Νουμά»

Η κ. Ριζακούρη κι ό αξιόλογος γράς της μπουρούσανε αξιόλογα να μην πάνε στο μνημόσυνο του Μελά. Κανέναν δεν θα τή παρατηρούσε και σε κανέναν δεν είχανε άνοχη να δώσουνε λόγο.

Η εύγενικιά όμως αύτή κυρία, που θέλει πάντα να γίνεται κουβέντα για λόγου της, δεν τήκριν' έτσι τή πράμα και γι' αύτό φρόντισε να μαθευτεί πως αν δεν πήγε στο μνημόσυνο, δε φταίει αύτή μα ό πνευματικός της που δεν τήν άφησε.

Για να κάνει λοιπόν τή ρεκλάμα της ή κοντέσσα, έδωσε άφορμή σε μερικούς ψευτοπατριωτικές παταχούρες να βρίσουνε τόν άρχιεπίσκοπο των Καθολικών και να πούνε του κόσμου τής άνοησίας.

Καιό αύτό και καλύτερα όταν γίνεται από μιή κ.ρά που έφυγε από τήν πατρίδα της μόνη και μόνο γιατί ή πατρίδα της κατηδίωξε τούς κληρικούς.

Ο φίλο, σου Αντιρεκλαμίδης

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Φίλιππε «Νουμά»

Θά είδες πιστέτω σε μερικές Αθηναϊκές έφημερίδες πως τή πιο άψηλώτερο έργο τής καθεμιάς κοινωνίας, ή άπόδειξη τής κοινωνικής προκοπής, οι άγώνες, καταντήσανε να φτάσουνε κι αύτοι, καθώς δια τή βωμαλίκια πράγματα, στου καθενός μεγαλοσιάνου (πολλές φορές κι άγράμματου) τήν έπιρροή. Σ' όλα τέλος πάντων τή πράγματα καλά και σώνει πολεμάμε να φανούμε χειρότεροι άπ' όλους. Μήπως τήχει τή κλίμα; Όχι, τήχει τή βωμαλίκιο μωαλό να μη παχαίνει μπρός μόνο να θέλει πάντοτε να παχαίνει πίσω πίσω.

Όλες οι πολιτείες προστατέβουνε τούς άγώνες, που είναι δική μας, στίπο εύρεμα, γεμάτο από περηφάνεια Έλληνική (και βέβαια άρχαία). γιατί καταλάβαινε πως από εαυτό πολλά πράγματα καθέ μιή κοινωνία ώφελείται. Έμεές τί κάναμε και τί κάνουμε; Οι σημερινοί βωμοί (τούτοι είναι λίγοι) έχουνε βάνε πείσμα να φτάσουνε τούς ξένους, που έχουνε προσέψει πάρα πολύ και έχουνε κάνει κάτι records άρταστα, μα δε βρίσκουνε ύποστήριξη από κανέναν. Μιή ματιά μόνο να είδες μέσ' στα χωριά και βόσκεις κάμπουσους γερούς κατέλληλους για άθλητάδες. Που να γυμναστούνε τούτοι; Φέτος στους Πανελληνίους άγώ-

νες που γίνανε μέσα στο ξακουτό μας Στάδιο, ήτανε έπιτροπή όλο άγράμματα, τούλάχιστο σ' αύτό τή ζήτημα.

Για να σου άποδείξω πως οι έπιτροπές των άγώνων είναι οι πιο πολλές άγράμματα σου λέω άπτό τή διάλογο που είπώθηκε μέσα στο Στάδιο τήν ώρα που θα γινότανε τή γυμναστική άγώνισμα, οι κρικοί. Ένα μέλος, έπιτροπέ μου να μη σου πώ τήνομά του, φώτησε ένα άλλο τή record των κρικών!!! Ό άθεόφοδος ρωτούσε σζματις οι κρικοί να ήσανε τρέξιμο ή πήδημα, για να έχουνε και record. Ίσα με 'κει τούκοβε. Που είναι οι περιόδοι πρόγονοί μας να ίδουνε τή περιήρημα γαλία μας, όπου με τούτου θέλουσε να φτάσουνε εκείνους στους άγώνες, γιατί στα άλλα είμαστε μέσα στή σαρκιά άκοχη.

Αλλά τή σπουδαιότερο άπ' όλα είναι ένα άλλο ποήμα που ρηχονται και σου λένε κάτι ψευτάνθρωποι:

— Δίνουνε λεφτά να πάω;

Σζματις οι άγώνες ήτανε καμιά κερδοσκοπική έπιχειρήση. Και δεν είναι λίγοι αυτοί. Βλέπετε τή κουτμαρική κι άτιμη ιδέα τους τή προστατέβουνε οι άγώνες που γίνουνε λίγα χρόνια τώρα και έχουνε βραβείο λεφτά μετατρέψανε δηλαδή τή ένδοξη κλαρί τής έλιās με τόν παρά και με χιλίες δυό άλλες άτιμιές.

Απτά βλέπουνε οι ξένοι και μας σιχαίνονται. Μα θα με φώτησε: «Δέν γίνουται άγώνες στο έξωτερικό με βραβείο λεφτά:» Ναι, αλλά 'κει ξεχωρίζουνε τούς άγώνες άλλοι έχουνε βραβείο λεφτά (professionelles) και άλλοι τή ένδοξη κλαρί τής έληās (amateurs). Πάλι θα μου πής: σζματις έδώ δε γίνουται άγώνες με χωρίς λεφτά; Ναι, γίνουται, αλλά δω δεν έπρεπε να γίνεται, για να φυλάξουν οι άγώνες όλη τήν άρχαία άγνότητά τους.

ΜΙ ΠΙ ΠΙ

ΑΔΟΛΟΣ ΣΠΑΝΔΩΝΙΣΜΟΣ

Φίλε μου «Νουμά»,

Η «Κριτική του Αδολου λογισμοϋ του Κάντ που μας τή μεταφράσανε οι κ.κ. Μαρκέτης και Πάλλης έδωσαν άφορμή στην κ. Νικολάκη τόν Σπανδωνή να γράψει ένα σοφώτατο άρθρο στην «Αστραπή» του περασμένου Σαββάτου, με τόν χαριτωμένο τίτλο «Αδολος παραλογισμός». Να σου πώ τήν άλήθεια, τέτι αστραπόβροντο παραλογισμοϋ τή περιμένα πάντοτε από τόν κ. Νικολάκη και γι' αύτό καθέλου δεν ξεππάστικα. Ο κ. Νικολάκης έκρινε τόν Κάντ και τή δουλιά των δυό μεταφραστών του με τήν ίδια εύκολία που ό σοφώτατος κ. Πωπ των Αθηνών» έκρινε τόν Όμηρο και τή μετάφραση του Πάλλη. Τά ίδια και τά ίδια. Ο κ. Πώπ βρήκε πως ό κ. Πάλλης έχει απαρονοήσει τόν Όμηρο. Ο κ. Νικολάκης βρήκε πως ό Κάντ δε μεταφράστηκε από τή πρωτότυπο, άλλ' από Γαλλική ή Έγγλεζική μετάφραση. Που να ξέρε ό Πάλλης, ή ό Μαρκέτης τή Γερμανικά που ξέρε ό κ. Σπανδωνής!

Και ένα άλλο. Ο κ. Σπανδωνής κοροϊδεύει κείνο που γράφουν στον προλογική τους οι μεταφρασταί, πως ό καιρός τους είναι «πολύ μετρημένος». Ήθελα να πώ κάτι έδώ, μα τή καταπίνω. Ας πάει κι αύτό, μαζί με τάλλα! Λέω μονάχα στον κ. Σπανδωνή, μ' όλο τή σεβασμό που τούχω, πως μόνο κείνοι που γράφουν χρονογραφήματα στην «Αστραπή» κ' έπιστατούνε στο χτίσιμο του θεάτρου του Αρνωίτη μπορούνε να μη λογαριάζουνε τόν καιρό τους και να τόν έχουνε άμέτρητο.

Δικός σου Γ. Βάστερος

ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΛΙΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ ΨΥΧΙΑΤΡΗΣ ΕΝ ΤΩ ΓΑΒΡΗΣΙΣΤΗΜΙΟ ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 82 ΔΕΧΕΤΑΙ 3-5 Μ.